

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

8 Sedes tua Deus in sæculum sæculi: virga directionis virga regni tui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

8 Sedes tua Deus in seculum seculi.

DE æternitate regni dictum supra, in illud, Prosperere procede, & regna. Hic tantum meditandum, quod non solum in æternum regnantem, sed etiam Deum vocat Sponsum. Sedes tua Deus (inquit) Quo manifestè, & immobilitas, & æternitas regni declaratur. Non enim ad hanc sedem ascendit Deus, ut homines, qui ceteris natura omnino similes ad sedem, thronumque sublimantur, qui & cadere possunt, & deijci, Christo autem nostro, quia & Deus est, eadem est sedes, & substantia, & Deitas. Non ergo potest à regno, aut sede deijci, non magis, quam à propria natura, & substantia. Felices, qui sub tali Rege, & regnantur, ut ita dicam, & regnant: imò ideo regnant, quia regnantur.

Virga directionis, virga regni tui.

SCeprum Regis nostri virga directionis. Hebræa phrasi dicitur, quasi rectissima. Nam abstractum directionis eminentiam notat. Regit enim in iudicio, & æquitate. Sed plura mihi spirat, & sapit vox ista Directionis. Est enim virga directionis, quia imperium, regnumque illius prospere omnino procedit, ut in Osee dicitur, Iacob directus cum Angelo, & cum Deo, quia prospere egit, & luctatus est. Ita & sceprum Christi Regis nostri virga est directionis, quia in omnibus prospere

D 6 agit:

Regnum
Christi æ-
ternum
quia ho-
mo idem
ac Deus.

Sceprum
Christi
virga di-
rectionis
primò
quia pro-
speratur.

Osee 6. 2.

Conf. l. 5. c. 1. agit : nec manum illius repellit duritia hominum, vt ait S. Augustinus, sed soluet eam cum volet, aut miserans, aut vindicans, sed primum frequentius, & quasi connaturale est illi, quia viscera habet misericordiae.

Secundò quòd suos ipsemet flagellatim dirigit.

Sed suauissimè redolet; & dulcissimè sapit, quòd eos, qui in regno eius sunt, ipse dirigit. Nam terreni Reges possunt quidem vniuersali quadam prouidentia præceptis regere, placitis dirigere, & similia: sed singulares actiones, & internas cogitationes, nec dirigere volunt, nec valent: multò minùs aut intellectum tribuere, aut vires suppeditare. Rex verò noster virga regni sui ita subditos dirigit, vt nec res, nec verba, ac ne cogitationes quidem rectæ sint, nisi ab illo dirigantur. Quicquid enim vel aliunde accipimus, vel alio referimus nisi ad ipsum, à directione non est. O tortuosas vias filiorum hominum, si nõ ab ista directione dirigantur. Vide ergo tu o Anima, quæ in regno Christi es, ne ab alio principio regaris, nec aliò tua referas. Perdidisti quicquid habes, non apud Deum. Quanquam, si recogitas te apud Deum esse computatam, fieri non poterit, quin ita viuere enitaris, vt habitationi illi, quam suis præparauit, & hic moribus congruas, & eò spe certa intendas, vt absens illi placere contendens præsens tandem illius pulchritudini conformeris; & similis effecta,

effecta, perfecta simul & rectitudine, & societate perfruaris.

Ceterum, sicut virgam regni victoriosam Crucem appellare non dubito, de qua scriptum est, quia Dominus regnavit à ligno: & quam proprijs humeris ferēs in sceptrum sibi vertit potestatis, regale planè sceptrum immortalis gloriæ semper virore frondescens; ita nihil congruentius, aut libentius eam appellauerim, quam virgam Directionis. Ipsa enim est, quæ nos & prospere ingredi facit, & victoriã tribuit, & mentes nostras in omnib⁹ dirigit. Nã & in prosperis deprimat, & erigit in aduersis. Quis enim eam considerans, beatam vitam, inquit S. Augustinus, in ijs positam arbitretur, quæ contemnenda docuit filius Dei? Quibus aduersitatibus cedat, qui naturam hominis in tot aduersis custoditam nouit in filio Dei? Qua perueritate non careat, (Ecce manifestam directionem) qui dicta, & facta intuetur, diligit, & sectatur illius hominis, in quo se nobis ad exemplum præbuit filius Dei? Perpende verba, Intuetur per contemplationem, diligit per gratitudinem, & affectum, sectatur per imitationem.

Virgam etiam directionis Regis nostri clementiam intelligo. Si enim Rex ille terrenus magnus quidem, & potens; sed tamen vermiculus, angustè, & breui regnans tempore, Assuerum dico, virgam

D 7 auream

Tertio
Virga directionis
Cruz est

De Ag.
Christiana
no. c. 11.

Quarto
Virga directionis
Christi
Ester. 4.
5.

auream clementiæ erga eos ostendebat, quos ad se volebat admittere, quid Rex noster, qui non super ceterum viginti septem prouincias, sed super omnem planè orbem superque ipsos regnat cælos? Nonne virgam clemētiae suæ prorsus auream, id est, pretiosissimam super omnia, ad suos extendet, vt facilem paret accessum: eosque & suauiter clementia alliciat, & suauius clementia complectatur? Hanc directionis virgam verè regiā esse nemo ambiget, qui consideret eam accessus, & fiducia nostræ, vt in eum tendamus, fundamentum esse. Ipsa enim clementia causa est, virtus, & finis directionis nostræ. Adeamus, inquit Apostolus, cum fiducia ad Thronum gratiæ, vt misericordiam cōsequamur, & gratiam inueniamus in auxilio opportuno. Cum fiducia (inquit) quia habemus in Cælo Pontificem, qui penetravit cælos: quo etiam nos spe vsque ad interiora velaminis tanquam ancora tuta, ac firma penetramus.

Hebr. 4.

cap. 6.

Clemen- Non aberrauerit, qui dixerit hanc virgam directionis, & clementiæ nusquam
tia Christi aut plenius, aut dulcius ab hoc Rege nostro extendi erga nos, quàm in supradivini-
maximè aut plenius, aut dulcius ab hoc Rege nostro extendi erga nos, quàm in supradivini-
apparet aut plenius, aut dulcius ab hoc Rege nostro extendi erga nos, quàm in supradivini-
in Eucha- nissima Eucharistia, vbi, vt pulcherrimè
ristia. ait Cyprianus, quemadmodum vino isto
Cypr. Ep. communi mēs soluitur, anima relaxatur,
63. ex e- & tristitia omnis exponitur, ita epoto sā-
dit. Pam. guine Domini, & poculo salutari, exponitur

nitur memoriaveteris hominis, & fit obli-
 uio conuersationis pristinae secularis, &
 mœstum pectus, ac triste, quod antea pec-
 caris argentibus premebatur, diuinæ in-
 dulgentiæ lætitia resoluitur.

9 Dilexisti iustitiam, & odisti iniqui-
 tatem: propterea vnxit te Deus,
 Deus tuus oleo lætitiæ præconfor-
 tibus tuis.

DILEXIT iustitiam Rex noster, &
 odit iniquitatem, non solum quia
 ipse iustissimus, & sanctus fuit, immo ipsa
 iustitia, & sanctitas; sed etiam quia diligit,
 & facit in alijs. Quis enim, in quo Chri-
 stus regnat, non diligit iustitiam, & odio
 habeat iniquitatem? Usque adeo autem
 Rex iste noster hanc detestatus est, illam
 esuriuit & sitiuit, ut pro illa inducenda, &
 hac destruenda Cruci voluerit affigi.

Quomodo
 Christo
 iustitiam
 dilexit.

Ad hoc autem (id est enim, Propterea)
 O Deus homo vnxit te Deus Pater oleo
 lætitiæ: non enim ideò vnxit, quia dile-
 xisti; sed ideò dilexisti, quia te vnxit. Ab
 instanti quippe conceptionis virtute hy-
 postaticæ vnionis supra omnem mensu-
 ram, & modum vnctus fuisti, non quouis
 oleo, sed oleo lætitiæ. Meritò Christus
 vnctus oleo lætitiæ dicitur, quia & ipsū
 gratia, & veritate ineffabilis vnctio illa
 repleuit, & cæteros omnes, qui de ple-
 nitudine

Vnctio
 Christi
 vnio hy-
 postatica.